

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อการส่งออกสินค้า
เกษตรของประเทศไทย

ชื่อผู้เขียน นายชูเกียรติ ชัยบุญศรี

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ ผศ. ดร. ศศิเพ็ญ พวงสายใจ ประธานกรรมการ
ผศ. ดร. ประเสริฐ ไชยทิพย์ กรรมการ
ผศ. พรทิพย์ เจริญวิทย์ กรรมการ

บทคัดย่อ

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเมื่อมีความแปรปรวนหรือมีความเสี่ยงสูง ความแปรปรวนหรือความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวจะส่งผลทำให้การส่งออกของประเทศลดลง เพราะเนื่องจากว่าเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้ส่งออกมีความแปรปรวนอยู่ตลอดเวลาหรือมีค่าที่ไม่แน่นอนทำให้ประเทศผู้นำเข้าเมื่อต้องการนำสินค้าเข้ามาเพื่อทำการผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปไม่ทราบต้นทุนที่แน่นอนของตน เพราะถือว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของประเทศผู้ส่งออกเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งของการนำเข้าสินค้าของประเทศผู้นำเข้า ดังนั้นเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนมีความแปรปรวนหรือมีค่าที่ไม่แน่นอนก็จะมีผลทำให้ต้นทุนการนำเข้าสินค้าเข้าของประเทศผู้นำเข้ามีความแปรปรวนหรือมีค่าที่ไม่แน่นอนด้วย เมื่อประเทศผู้นำเข้าไม่ทราบต้นทุนที่แน่นอนในการนำสินค้าเข้าผลก็คือประเทศผู้นำเข้าจะนำสินค้าเข้าลดลงดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนของเงินตราต่างประเทศมีผลต่อการส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศไทยอย่างไรและวิเคราะห์ปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศไทย ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิเป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2535 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2539

ผลการศึกษาพบว่าการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์ต่อเงินบาทมีผลทำให้ปริมาณการส่งออกข้าวและยางพาราของไทยที่ส่งไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาลดลง

แต่ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณส่งออกกุ้งของไทยไปสหรัฐอเมริกา ส่วนประเทศญี่ปุ่นการเพิ่มขึ้นของความเสียหายของอัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนต่อเงินบาทมีผลทำให้ประเทศญี่ปุ่นนำเข้าข้าวและกุ้งลดลง แต่ปริมาณการส่งออกยางพาราของไทยไม่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายของอัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนต่อเงินบาท

นอกจากนั้นผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงว่า ปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการส่งออกข้าว ยางพาราและกุ้งของไทยซึ่งพบว่าราคาส่งออกของสินค้าเหล่านี้จากประเทศไทยมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการส่งออกสินค้าทั้งสามชนิดโดยที่ เมื่อราคาส่งออกข้าว ยางพาราและ กุ้ง เพิ่มขึ้นมีผลทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกานำเข้าสินค้าเหล่านี้ลดลง ส่วนประเทศญี่ปุ่นนั้นพบว่าเมื่อราคาส่งออกข้าว และกุ้งเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ประเทศญี่ปุ่นนำเข้าข้าวและกุ้งลดลงส่วนสินค้ายางพารานั้นพบว่าเมื่อราคาส่งออกยางพาราเพิ่มขึ้นกลับทำให้ประเทศญี่ปุ่นนำเข้ายางพาราจากประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากว่าญี่ปุ่นผลิตยางพาราเองไม่ได้ต้องนำเข้าจากประเทศไทย ดังนั้นไม่ว่าราคายางพาราส่งออกจากประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นประเทศญี่ปุ่นก็ยังคงนำเข้ายางพาราจากประเทศไทยเพิ่มขึ้น ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยก็คือ ต้นทุนในการผลิตสินค้าที่ใช้สินค้าเกษตรนำเข้าจากประเทศไทยเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ผลการศึกษพบว่าในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อต้นทุนชนิดนี้เพิ่มขึ้นการนำเข้าสินค้ากุ้งจากประเทศไทยจะเพิ่มขึ้น และในประเทศญี่ปุ่นการนำเข้าสินค้าข้าวจะเพิ่มขึ้นแต่การนำเข้ายางพาราจะลดลงสำหรับรายได้ประชาชาติของประเทศสหรัฐและประเทศญี่ปุ่นพบว่าปัจจัยตัวนี้ไม่มีอิทธิพลต่อการส่งออกสินค้าเกษตรจากประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ได้รับจากการศึกษาคือ ถ้าควบคุมให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศให้มีเสถียรภาพเกิดขึ้นแล้วจะมีผลทำให้ปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าข้าว ยางพารา และ กุ้ง ของไทยมีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นและประเทศไทยก็สามารถลดปัญหาการขาดดุลการค้าลงได้

Thesis Title	Effects of Exchange Rate on Thai Agricultural Exports	
Author	Mr. Chukait Chaipoonsri	
M. Econ .	Economics	
Examining Committee	Assistant Prof. Dr. Sasipen Phuangsaichai	Chairman
	Assistant Prof. Dr. Prasert Chaitip	Member
	Assistant Prof. Porntip Tianteerawit	Member

Abstract

The variation or the risk of the exchange rate had an effect on the country's export because if the exchange rate of the export country had the variation or unstable the import countries who wanted import goods to produce final goods did not know the certain cost since the foreign currency's exchange rate of the export countries was a cost of the import country. Therefore, when the exchange rate was varied or unstable, it made the cost of the import countries did not know the certain cost of import, they took less imports. The purpose of this study was to analyze the effect of the foreign currency's exchange rate and other factors on Thai agricultural exports. The data were the secondary data from the first quarter in 1992 to the fourth quarter in 1996.

The result revealed that an increase in the dollar to baht exchange rate decreased the export quantity of Thai rice and rubber to the United States. It made the United States's import of rice and rubber decreased but an increase in the risk the dollar to baht had no effect on the quantity of the prawns export from Thailand to the United States. For Japan, an increase in the risk of the yen to baht made the export quantity of rice and prawns

decrease but the export of Thai's quantity of rubber did not have an effect from the risk of the yen to baht .

The study of other factors that had effect on export of Thai rice , rubber and prawns revealed that the price of export of these things had influence mostly on exporting them. When the price of export of rice, rubber and prawns increased, it made the United States decreased importing them. In Japan, when the price of export of rice and prawns increased, it made Japan decrease importing them. When the price of export of rubber increased, it made Japan increased importing rubber from Thailand. The reason was that Japan itself couldn't produce rubber , therefore, no matter how much the price of export of rubber from Thailand increased, Japan still increased importing rubber form Thailand. The other factor that had effect on exporting agricultural goods of Thailand was that the cost of producing goods that used the import agricultural goods from Thailand as raw material. The study revealed that when these costs increased , the United States was more imported of prawns and in Japan, rice was imported more but less rubber. The GNP of the United States and Japan had no effect on agricultural goods exporting from Thailand.

The policy recommendation from this study was that if the foreign currency's exchange rate was controlled to be stable , it would make more quantity of Thai agricultural exports, especially Thai rice, rubber and prawns and Thailand could reduce the problem of trade imbalance.